

A. Stenåldern och den äldre bronsåldern.

I. *Husdjur och åkerbruk.*

Redan under den aflägsna forntid, då alla metaller voro okända i Europa, träffar man här märkliga spår af inverkan från Österns civilisation.

Hit böra vi i främsta rummet räkna boskapsskötsel och åkerbruk. Det är nämligen utan tvifvel af Orientens folk, som Europas lärt sig både att hålla husdjur och att odla säd. Såväl det ena som det andra var redan under den yngre stenåldern känt i vår verldsdel.

Om än några af *husdjuren*¹ — jag tänker härvid ej på hunden — härstamma från arter, som i vildt tillstånd lefva eller lefvat i Europa, så är detta ej något bevis för, att de blifvit tända här. Då samma arter i vildt tillstånd finnas eller funnits äfven uti Asien, då de som husdjur ej uppträda i Europa förr än under den yngre stenåldern, då de efter all sannolikhet tidigare förekommo i Asien, och då man utan bestämda bevis väl ej har anledning antaga, att samma arter tämtes först i Asien och

¹ W. Boyd Dawkins, *Early Man in Britain* (London 1880), sid. 295—302. — Salomon Reinach har helt nyligen (*Le mirage oriental* i *L'Anthropologie* 1893, sid. 551) bestridt husdjurens och betviflat sädeslagens österländska ursprung, men han har ej anfört några fakta, som bevisa oriktigheten af det här sagda. Af vigt vore det, om man vid undersökning af orientaliska fornlemningar från äldsta tid tillvaratoge alla kvarlevor af husdjur och odlade växter. Visar det sig, att Orienten haft samma arter som Europa, och att de i det förra området funna äro äldre än de från det senare, så är saken klar. Rütimeyer har redan ådagalagt, att flera i Troas under *mycket* gammal tid lefvande husdjur voro af samma raser som de i de äldsta schweiziska påbyggnaderna. Virchow, *Alttrajanische Gräber und Schädel* (Berlin 1882), sid. 61.